

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: R. Pulbere)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „R-Shipping Express”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Laox-Prim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „R-Shipping Express” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 aprilie 2017, SRL „Laox-Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „R-Shipping Express” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 02 iunie 2016 între SRL „Laox-Prim” și SRL „R-Shipping Express” a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1, prin care prima i-a acordat ultimei în calitate de împrumut suma de 128 000 de lei, care urma a fi restituită potrivit pct. 1.1. al contractului menționat la 30 iunie 2016.

La 07 iulie 2016, SRL „R-Shipping Express” a restituit SRL „Laox-Prim” suma de 40 000 de lei, iar la 16 august 2016 a restituit suma de 20 000 de lei, în total ultimei fiindu-i restituită suma de 60 000 de lei.

Reclamanta în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă la 24 octombrie 2016 a expediat în adresa pârâtei SRL „R-Shipping Express” o reclamație, prin care a solicitat restituirea sumei restante în mărime de 68 000 de lei și a penalității în mărime de 9108 lei, care deși a fost recepționată de către pârâtă, a rămas fără răspuns și executare.

Totodată, SRL „Laox-Prim” a explicat că conform prevederilor pct. 3.1 al contractului menționat supra, în cazul nerestituiri împrumutului în termenul acordat, pârâta va achita o penalitate zilnică în mărime de 0,1 %, care pentru perioada 01 iulie 2016 – 19 decembrie 2016, a constituit suma de 12 848 de lei.

Astfel, la data adresării cu cererea de chemare în judecată datoria pârâtei constituia suma de 89 423,34 de lei, compusă din suma împrumutul nerambursat în mărime de 68000 de lei, suma dobânzii împrumutului acordat în mărime de 8 575,34 de lei și penalității în mărime de 12 848 de lei.

SRL „Laox-Prim” a solicitat încasarea de la SRL „R-Shipping Express” datoria în mărime de 68 000 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 8 575,34 de lei, penalitatea în mărime de 12 848 de lei și a cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Ulterior, prin cererea de majorare a pretențiilor din 03 octombrie 2017, reclamanta a solicitat încasarea de la SRL „R-Shipping Express” datoria în mărime de 68 000 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 18 039,43 de lei, penalitatea în mărime de 12 848 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime 5 000 lei.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea SRL „Laox-Prim”; a fost încasat de la SRL „R-Shipping Express” în beneficiul SRL „Laox-Prim” datoria în mărime de 68 000 de lei, penalitatea în mărime de 15 528 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2 891,28 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 20 decembrie 2018, SRL „R-Shipping Express” a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „R-Shipping Express” și a fost menținută hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanța de apel, prin prisma art. 8, 9, 512, 514, 602, 624-625, 871-872, a considerat întemeiată și legală hotărârea primei instanțe, ca fiind emisă ca urmare a aprecierii multiaspectuală a probelor în coroborare cu normele materiale aplicabile speței.

Între altele, Colegiul a menționat că instanța de fond corect a stabilit raportul juridic în prezenta cauză, ca fiind unul obligațional născut din contractele de împrumut, iar SRL „R-Shipping Express” nu și-a executat obligațiunile asumate conform contractului de împrumut nr. 1 din 02 iunie 2016, fapt ce rezultă din informația calculului datoriei eliberată de reclamantă.

Respectiv, în situația când debitorul nu și-a onorat obligațiile asumate prin contractul de împrumut, Colegiul a considerat ca fiind justă și întemeiată soluția primei instanțe, în cazul în care până la adresarea în instanță debitorul nu și-a îndeplinit obligațiunile în sensul executării obligațiunilor asumate prin contractul de împrumut.

Colegiul a mai menționat că în condițiile în care SRL „R-Shipping Express” a admis întârzierea din data de 30 iunie 2016, iar perioada invocată de SRL „Laox-Prim” (01 iulie 2016-19 decembrie 2016) nu depășește termenul prevăzut de art. 268 lit. a) din Codul civil, prima instanță corect a admis pretenția de încasare a penalității pentru perioada de întârziere 01 iulie 2016 – 19 decembrie 2016, în mărime de 12 848 de lei.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiate și lipsite de temei aserțiunile apelantei cu privire la expirarea termenului de prescripție pentru încasarea penalităților pe motiv că acțiunea a fost înaintată la 20 aprilie 2017, iar calcularea termenului s-a început din 01 iulie 2016, în cazul în care termenul stabilit prin art. 268 lit. a) Cod civil poate fi prescris după expirarea a 6 luni, doar

în cazul în care obligația de bază a fost executată. Pe când, în speță, datoria de bază nu a fost achitată, respectiv, termenul stabilit la art. 268 Cod civil, pentru înaintarea pretenției de încasare a penalității de întârziere nu a fost încălcat de către SRL „Laox-Prim”.

Lipsite de temei au fost considerate și alegațiile apelantei cu privire la faptul că intimata prin acțiunea depusă a solicitat încasarea unei dobânzi de întârziere, care nu a fost prevăzută de contract, nu a fost indicată în reclamația și nu a preîntâmpinat pârâta privind intenția calculării unor dobânzii de întârziere, or, în condițiile în care între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza unui contract sinalagmatic în care fiecare din părți sa obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăruia din ele să fie corelativă obligației celeilalte, încasarea unei dobânzi de întârziere pe perioada de întârziere este una legală și întemeiată, deoarece conform art. 617 alin. (2) Cod civil, nu este necesară somație în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru neexecutarea obligației.

Totodată, Colegiul a considerat neîntemeiate și afirmațiile apelantei privind nerespectarea procedurii de citare a pârâtului în proces, deoarece acestea contravin prevederilor art. 61, 102 alin. (1)-(4¹), 105 și 206 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

La 29 iulie 2019, SRL „R-Shipping Express” a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de trimitere a cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat legea, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În special, recurenta a menționat că a fost lipsită de drept de a prezenta probe în prima instanță și instanța de apel, probe ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, deoarece nu a avut posibilitate fizică să se prezinte și să angajeze un avocat.

Totodată, recurenta a invocat în susținerea cererii de recurs argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire nr. 2ac-57/19, fără dată (f.d. 138), iar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la 29 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de S SRL „R-Shipping Express”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „R-Shipping Express” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SRL „R-Shipping Express”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „R-Shipping Express”, împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat